

Aage Brusgaard (FP):

Undskyld, at jeg tog et par sekunder af det høje Tings tid, men jeg troede, det var så vigtig en sag, at alle ønskede at bruge deres anden taletid.

Det, jeg vil sige, er, at samtlige ordførere i denne sag helt bevidst har undladt at nævne de ressourcer, vi i dag bruger på ulandsbistand. Ikke en eneste har nævnt de 8-9 mia. kr., vi bruger i dag. Det er måske på baggrund af de reelle eksempler, jeg har nævnt, hvor masser af de midler, vi i dag pumper ud, bliver misbrugt.

Jeg hæftede mig ved, at hr. Jørgen Estrup flere gange nævnte, at forslaget drejer sig om, at man vil flytte midler fra nuværende projekter over i andre projekter, og det lyder meget rimeligt. Jeg vil gerne spørge hr. Jørgen Estrup, hvorfor man ikke flytter nogle af de midler, der i dag bruges på projekter, som hr. Jørgen Estrup gerne vil have dem flyttet fra, til nye projekter, som er mere relevante. Jeg ville ønske, at ordførerne ville gå ind i en debat om, om det ikke var mere rimeligt, at vi flyttede nogle af de penge, som i dag bliver misbrugt, til steder, hvor de kunne gøre gavn. De danske skatteydere – det har udenrigsministeren ret i – bliver straffet nok. Vi er det land, der giver mest til ulandsprojekter.

Jeg vil lige nævne yderligere to avisartikler. I Morsø Folkeblad – det er i hvert fald seriøst – fra den 28. november 1992 står der:

»Velgørenhedsorganisationer i Danmark og den øvrige vestlige verden er med til at nedlægge i tusindvis af arbejdspladser i ulandenes beklædningsindustri. Det sker, fordi det brugte tøj, som organisationerne indsamler, ikke foræres til de fattige, men sælges med skyhøje profitter til folk, der i forvejen har penge.«, skriver de danske tekstilarbejderes fagblad, Stof og Saks.«

Det andet citat er fra Jyllands-Posten den 10. juli 1992. Her er der en hel side om vores ulandsbistand. Min taletid rækker ikke til at læse hele siden op, men hovedoverskriften er: »Samtlige 14 hovedmodtagere af dansk udviklingsbistand er med på samtlige nye internationale lister over lande, der krænker menneskerettighederne.« Menneskerettighederne er noget af det, hr. Jørgen Estrup plejer at gå meget ind for. De 14 lande, vi giver flest penge til, er alle på listen over lande, der krænker menneskerettighederne – og nu skal de have 4 mia. kr. mere.

Jeg har i forslagens bemærkninger hæftet mig ved, at grunden til, at man vil have flere penge til ulandsprojekter, er, at flere og flere af de 8-9 mia. kr., vi i forvejen bruger, bliver givet til Østlandene. Det er korrekt, men hvad så med at give både Østlandene og de fattigste lande større muligheder for handel med os andre ved at nedbryde toldgrænser osv.? Det vil Fremskridtspartiet meget gerne se positivt på. De skal hjælpes ved handel og samhandel og hjælp til selvhjælp, ikke ved at få flere penge.

Jørgen Estrup (RV):

Lad mig starte med at sige til hr. Riishøj, at det er klart, at DAK-reglerne er en af de udestående ting. Der er ikke aftalt noget i forbindelse med finansloven om DAK-reglerne, men jeg går ud fra som en selvfølge – og det var baggrunden for det, jeg sagde tidligere heroppefra – at regeringen og udenrigsministeren naturligvis overholder de retningslinjer, som Folketingets Udenrigsudvalg har aftalt med ministeren, herunder at de fattigste lande har hovedprioriteten, og at vi har en indkomstgrænse for vores ulandsbistand. Det er mit udgangspunkt, og det er det, jeg går ud fra også vil være det, der kommer til at være gældende, men jeg synes, det er noget, vi må snakke videre om naturligvis.

Blot derudover dette, at vi nu skal have en betænkningssag, hvor vi må tage de ting op, som ikke er aftalt i forbindelse med finanslovsforliget.

Når hr. Aage Brusgaard spørger, om vi vil være med til at flytte midler fra projekter, som ikke gør gavn, til projekter, der kan gøre gavn, vil jeg sige: Ja, hr. Aage Brusgaard, meget gerne, men det er ikke mit ansvar. Det er udenrigsministeren, hr. Aage Brusgaard skal henvende sig til, og det tror jeg også mange har forstået var en del af hr. Aage Brusgaards ærinde, men det var måske lidt svært at komme i kontakt med udenrigsministeren. Det skal jeg ikke blande mig i, men jeg vil blot anmode hr. Aage Brusgaard om, hvis han har sådanne projekter, at prøve at få en dialog med udenrigsministeren om dem.

Det, vi har sagt i dette forslag, er, at der er nogle sikkerhedspolitiske områder, hvor Danmark ikke længere har det samme behov og de samme opgaver, som vi havde en overgang. Der er vi indstillet på og har faktisk allerede i